

des, at den tværfaglige sagkundskab kan inddrages i sagsbehandlingen.

Endvidere fremgår det af § 50, stk. 4, i lov om social service, at kommunalbestyrelsen som led i en undersøgelse i henhold til lovens § 50 vil skulle inddrage de fagfolk, som allerede har viden om barnets eller den unges og familiens forhold. Dette vil kunne ske ved at inddrage sundhedsplejersker, pædagoger, psykologer, lærere eller andre, og hvis det er nødvendigt, skal kommunen lade barnet eller den unge undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog.

I sager, hvor den kommunale forvaltning indstiller til børn og unge-udvalget, at der skal rejses en sag om adoption uden samtykke, vil sagen endvidere i praksis – ud over at være behandlet af en sagsbehandler – også have været forelagt for et visitationsudvalg eller vedkommende sagsbehandlers nærmeste chef.

Det følger af det anførte, at der i den kommunale sagsbehandling forud for en eventuel indstilling til børn og unge-udvalget i praksis altid foruden vedkommende kommunale sagsbehandler vil være inddraget én eller flere andre personer med kompetence på området.

3. Kommunens børn og unge-udvalg består af 5 medlemmer, hvoraf 3 medlemmer vælges af kommunalbestyrelsen blandt dens medlemmer, byretsdommeren i vedkommende retskreds og en pædagogisk-psykologisk sagkyndig. Den pædagogisk-psykologisk sagkyndige kan ikke deltage i behandling af andre sager vedrørende samme person eller samme familie inden for den offentlige forvaltning, herunder behandlingen af sager i statsforvaltningen og klagesager.

Det skal fremhæves, at møder i børn- og unge-udvalget ledes af det medlem, der er dommer, og den pågældende skal bl.a. påse, at der i overensstemmelse med det grundlæggende forvaltningsretlige undersøgelsesprincip er foretaget de nødvendige undersøgelser i sager om bortadoption uden samtykke. Dommeren kan i den forbindelse beslutte, at der skal indhentes flere oplysninger i sagen. Dommeren vil bl.a. kunne beslutte, at der – som supplement til det materiale, der ligger til grund for den kommunale indstilling i sagen – er behov for yderligere erklæringer om de lægefaglige eller psykologiske forhold, der har betydning for en afklaring af forældreevnen i den enkelte sag. I den forbindelse vil der skulle tages særligt hensyn til, at bortadoption uden samtykke er en særdeles indgribende og

vidtrækkende beslutning for såvel de biologiske forældre som barnet.

4. Hvis børn og unge-udvalget finder, at betingelserne for adoption uden samtykke er opfyldt, herunder at adoption må antages at være bedst for barnet, sendes sagen til Ankestyrelsen, der skal samtykke i anbefalingen om adoption. Den egentlige adoptionssag behandles derpå af statsforvaltningen, som også er den myndighed, der træffer afgørelse i sagen. Statsforvaltningen skal forelægge sagen for justitsministeren (Familiestyrelsen), før den endelige afgørelse træffes, hvis statsforvaltningen påtænker at give tilfaldelse til adoption uden samtykke. Afgørelsen kan herefter indbringes for domstolene.

5. Det er samlet set Justitsministeriets opfattelse, at den beskrevne myndighedsstruktur sikrer, at sager om gennemførelse af adoption uden samtykke også efter en vedtagelse af lovforslaget i dets nuværende udformning altid vil gennemgå en meget grundig sagsbehandling under inddragelse af sagkyndige personer og sagsbehandlere i flere forskellige myndigheder.

Spørgsmål 53:

Der har i forbindelse med lovforslaget om tvangsadoptioner været megen debat blandt organisationer, der arbejder med udsatte børn og unge om konsekvenserne af dette lovforslag. Lovforslaget er i den forbindelse blevet beskrevet som en udvej for kommunerne til at spare penge. Der er samtidig blevet givet udtryk for angst for, at dette lovforslag vil betyde, at kommunerne fremover vil vælge tvangsadoption fremfor eventuelt tvangsfjernelse af barnet. Endelig er der udbredt bekymring for, at forældre ikke vil henvende sig til kommunen, hvis de oplever, at deres liv er svært håndterbart, og at de derfor ikke – for tiden – kan magte deres barn. De vil derfor unddrage sig kontakten med de kommunale myndigheder, fordi de frygter at miste deres barn ved en tvangsadoption.

Spørgeren finder det vigtigt, at dette lovforslag ikke undergraver det arbejde, der gøres i kommunerne for, at sikre at servicelovens regler om udsatte børn og unge overholdes og fortsat udvikles ud fra et mål om, at disse børn og unge skal have den fornødne og rigtige støtte og hjælp – enten i form af anbringelse eller anden form for særlig støtte.